

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

ZÁHONYI VASUTAS

V. évfolyam, 15. szám

2015. szeptember 14.

Egy hét Záhonyban

A mögöttünk lévő héten sem panaszkodhattunk tétlenségre, hiszen hétfőn indult a „Férfi 40” aláírásgyűjtési akció. Sajnos Kisvárdán nem sikerült kiállnunk, mert nem kaptuk meg a szükséges engedélyt, de ott voltunk Vásárosnaményban, és természetesen itthon is, Záhonyban. S mindeközben egyeztettünk Olexa Imre kollégámmal és Gáncsos Istvánnal, a záhonyi TÜK vezetőjével, melynek apropója az állásidő és a csökkentett munkaidő értékelése volt. A munkáltató is úgy ítéli meg a jelen teljesítmények alakulását, hogy a következő hónapban vissza kell térni a normális munkáltatásra, amit a megnövekedett teljesítmények mellett a szabadságok kiadásának elmaradása is indokol.

Nem mehettünk el szó nélkül az elmúlt hét más eseményei mellett sem, mert a zamárdi oktatáson hallottak még jobban felkorbácsolták az amúgy sem nyugodt hangulatot. És ha ez lehet még tovább fokozni, akkor megtette a Kelet-Magyarországban megjelent Záhonyról szóló cikk. Érdekes jelenség, hogy gyakran írnak arról különböző lapok – a Keleten kívül például a Figyelő – milyen jól alakulnak a dolgaink, fontosak vagyunk Ukrajnának, itt mégis alig-alig látni valami belőle, a jövőből meg szinte semmit.

A körülöttünk zajló események, meg nem erősített, vagy cáfolt hírek indokoltá tették, hogy a két cég (RCH, Záhony-Port) szakszervezeti tisztségviselői megosszák egymással az információkat, és kialakítsanak egy közös álláspontot. A megbeszélésre Zlati Róbert érdekvédelmi alelnök is Záhonyba utazott, és megérkezését követően találkozott az RCH Záhony TÜK vezetőjével. A rövid találkozón a TÜK vezető tájékoztatta az állásidő és a rész munkaidős foglalkoztatás helyzetéről, ahol szintén elhangzott, a munkáltató is támogatja ezek megszüntetését.

4625 Záhony Európa tér 5.
vasúti tel: 03/33-49, mobil: 30-3866083, 20-286-1440, Fax: 03-70-63, 03-33-48
E-mail: juhasztne@zahonynet.hu, zhtk@vsz.hu

Ezek után a szakszervezeti megbeszélés következett, ahol a kölcsönös tájékozódáson túl arról is szó esett, hogy mit tehet az érdekképviselő a kialakult helyzetben. Sajnos egyet biztosan nem, mégpedig, hogy nem fogunk a térségbe munkát hozni, ez mások lehetősége és feladata. Amit ez ügyben tenni tudtunk, hogy megragadunk minden fórumot, és felhívjuk a MÁV és a tulajdonos figyelmét térségünk nehéz helyzetére. Legutóbb a MÁV VÉT-en

kérdezett rá alelnökünk a ZáhonyPort Zrt. privatizációjáról terjedő hírekre, amire semmilyen választ nem kapott, ami rossz jel. Mint ahogyan az is, hogy az elmúlt héten a Port-nál készült, VSZ kezdeményezésre elküldött „Feljegyzésre” sem jött reagálás.

Megjelent viszont az omniózus Kelet Magyarország-cikk, melynek a címe azt mondja, hogy fény látszik az alagút végén. A szerző többek között arról is beszámolt, hogy a napokban aláírt RCH és ZáhonyPort Zrt közötti megállapodás több milliós bevételt hoz a Portnak. Ezt több kollégánk is olvasta, és arra következtettek, hogy újra lesz átrakni való áru nekik is, nemcsak a maszek átrakóknak. Ha ez így van, akkor azonnal követeljük, hogy szüntessék meg a cégnél a részmunkaidős foglalkoztatást, ha pedig a cikk valótlanul állít, mint azt sokan gondoljuk Záhonyban, akkor várjuk a cáfolatot. Mert jelen helyzetben a legrosszabb a bizonytalanság, és tény, hogy már elég hosszú ideje bizonytalanságban élünk.

De hosszú távon nem lehet így élni, főleg nem becsületesen dolgozni. Mára ez a bizonytalanság beférkőzött mindannyiunk bőre alá, az egyszerű melóstól a vezetőig. Kérdem én, kinek az érdekében áll ezt fenntartani? A helyi vezetőké nem lehet, mert ők is bizonytalanságban dolgoznak. A tulajdonosé? Vagy egyszerűen elfelejtkeztek rólunk? Vagy nem találja senki a megoldást? Mi sem találtunk megoldást, abban azonban megegyeztünk, hogy több forgatókönyvet is kell készítenünk.

Ha jön az áru, hátradőlhetünk, ha mégis privatizáció lesz, nem fogjuk tudni megakadályozni. Azért azonban tennünk kell, hogy ne ismétlődhessen meg a múlt: A megoldás ne Záhony tovább csonkítása legyen!

Juhász Tiborné

Az információink szerint az RCH Záhony TÜK-nél már ma elkezdődnek az állásidővel kapcsolatos tárgyalások. Jó esély látszik arra, hogy a munkáltatói oldal is támogatja a jelenlegi helyzet megszüntetését. Annál is inkább, mert a jövő havi vezényléseket rövidesen el kell készíteni.

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

Bakter a szakadék szélén

A munkáltató és – többek között – a Vasutasok Szakszervezete Megállapodást kötött, miszerint háromszáz órára nő az évi rendkívüli munkaidő (túlóra) mértéke, a növekményt pedig 215 százalékkal kell díjazni. Ezen túl a cég felajánlotta, hogy akik idén kétszázharminc óránál többet túlóráznak, részt vehetnek az Egészségmegőrző Programban, melyet öt munkanap fizetett távolléttel támogat. De van még jó hír, mert a vasúti járművezetők, a balesetmentesség ösztönzésére öttől tizenötezer forintig terjedő bérpótlékot kapnak attól függően, hogy milyen gyakran, és milyen szakszolgálatnál vezetnek. És ha ezt kevesellnénk, akkor az is a Megállapodás része, hogy a budapesti Területi Igazgatóság nagy forgalmi leterheltségű állomásain negyven százalékra emelik a forgalmász kollégák műszakpótlékát. Utóbbihoz tartozó hír még, hogy visszavonta a munkáltató az állomások csoportba sorolásáról szóló utasítás-tervezetét, és egyeztetések következnek az új utasításról.

Egy szuszra elolvasni is elég, nem átgondolni. Valójában jó hírek, mert tényleg felelős munka a vasúti járművezetés, már-már a mozdonyvezetőkével egyenértékű előírások mentén, kevesebb bérért. De az Egészségmegőrző Program is jó irányba mozdult el, nem beszélve arról, hogy sok kollégánk van, akiknek jól jön a túlórapénz, még ha a többségük nem is a keleti végeken dolgozik. A negyven százalékos műszakpótlék meg kimondottan arra utal, hogy kezdi a munkáltató elismerni a felelős és stresszes munkaköröket. Kár, hogy leginkább a főváros vonzaskörzetében, illetve a Dunántúlon, de úgy kell a záhonyinak! Mert élhetne ott is, igaz, erről a csigagyerek jut eszembe, aki mondja a csigapapának az autópálya szélén legelészve, hogy a túloldalra szebb a fű. Mire az öreg közli a verdiktet: Oda születni kell, fiam...

No, ez az, ami már elmúlt, és amikor a költözést említettem a még mindig vasút- és záhonyhú bakter cimborámnak, úgy nézett rám, mint gyűjtogató a vizes szalmára. És az érzelmi okokon túl is igaza van, hiszen ha hosszú tömött sorokban vonulna a záhonyi vasutas Pestre dolgozni, akkor ki maradna, mondjuk Kisvárdától Záhonyig? Vajon akkor erre felé magasabb volna a bér, mint Budapesten? Aligha. Mert a főváros központúság, és az ezzel járó gondolkodásmód ezer éves sajátja hazánkban, a két(három?)részes szakadt országot nem lehet korunk megoldásaival „egyesíteni”. Ami nem kis művelet volna, de talán el kéne már felejtetni a földrajzi szelektálást, hogy legalább ne nőjön a szakadék régióink és a főváros között.

Jut eszembe, bakterom fia nyár óta Budapesten mérnökösködik, és több kollégája is túljárt idén a csigapapa eszén. Maradnak a középkorúak és a megszállottak...?

Dolhai József

Helyi hírek röviden

Záhony TK

Idén **Juhász László**, záhonyi gépész titkár kapta a GIB Díjat, amit Meleg Jánostól, a VSZ elnökétől vett át hétvégén Zamárdiban. Ez úton gratulálunk neki, és további sikereket kívánunk!

HUMORSAROK

MAXIMALIZMUS

Két pasi beszélget. Az egyiknek eszébe jut, hogy nemrég találkozott egy jó tündérrel. És mit kértél tőle? – kérdi a másik. Választanom kellett, hogy nagyobb péniszt vagy nagyobb memóriát akarok – hangzott a válasz. És mit választottál? – kérdezi a cimbora.
– Már nem emlékszem...

ÉHSÉG

A feleség dühösen rátámad hazaérkező férjére, aki ráadásul részeg is, és még rúzsnyomok is vannak rajta: Remélem, van valami nyomós indokod arra, hogy miért reggel hétkor állítasz haza ilyen állapotban?
– Ja, ja, a reggeli...

TEVEHASZNÁLAT

Az idegenlégió századosát új állomáshelyre vezénylik a sivatag közepére. Amikor megérkezik, látja, hogy egy teve különleges bánásmódban részesül: bent lakik a szobában, mindenki eteti, itatja. Kérdi az őrmestert: Mondja, miért dédelgetik ennyire ezt a tevét? Tudja százados úr – hangzik a válasz – ennyi férfi összezárva ilyen sokáig, a nőktől távol...Szóval, ha valakire rájön a gerjedelem, a tevét használja. Elég furcsa dolog ez őrmester, de szemet hunyok felette – nyugtázza a százados. Eltelik hat hónap, és a századoson is úrrá lesz a hiányérzet: Őrmester, hozza a tevét a szobámba! Beviszik neki. Másnap mondja az őrmesternek: Na, most már én is tudom, mire használják a tevét az emberek!
– Mire az őrmester: Akkor a százados úr is bement rajta a városba a lányokhoz...???

Balogh Attila